

ONGEREMDE KINDERPRAAT ALS ER IETS IS ...

Ann Van der Flaas, mama van Eli (15 jaar), Micha (14 jaar), Abel (11 jaar), Juda (9 jaar) en pleegmama van R. (8,5 jaar).

Met vijf kinderen in huis, proberen we hen altijd zo snel mogelijk heel veel zelfstandig te laten doen. Naar de muziekschool fietsen, brooddoos vullen, melk halen bij de boer, fruitje snijden voor school, iets ophalen bij Moeke en Vake, eitje bakken op woensdag, ... Ook alleen thuisblijven hoort daarbij. Dit is een delicaat gegeven dat dicht bij een chemisch explosief proces aanleunt. Sommige broers kunnen perfect 1,5 uur alleen bij elkaar blijven. Voeg daar één andere broer bij en je hebt gegarandeerd 'oorlog'. Anderzijds kan soms net het

toevoegen van één broer ook de katalysator vormen tot een rustig speelmoment, inclusief een opgeruimde keuken en vaatwasser. Dan zijn er ook nog de factoren die het hele reagens opnieuw overhoop halen: ze hebben honger, ze zijn moe. Of net opgewekt omdat er een film in het verschiet ligt.

Julie kunnen je de situaties al inbeelden als je kinderen alleen thuis laat zonder ouderlijk toezicht. Het is bijna rocket science. Welke kinderen, in welke combinatie, in welke omstandigheden, onder welke voorwaarden, met welke overtuigingsmiddelen, ... ? Het is een huzarenstukje. Maar hé, ooit moet het toch gebeuren. Dit zijn leerprocessen en groeimomenten voor iedereen.

We hebben hier het grote geluk dat Moeke en Vake op 1km van onze deur wonen. Dus telkens we een nieuwe combinatie uitproberen of experimenteren met een aantal factoren, check ik even of Vake en Moeke ter beschikking zijn. Om te komen kijken 'Als er iets is...'.

De laatste bij ons thuis die het nog niet heeft gedurfd om alleen thuis te blijven, is R.. Alleen thuis is meestal nog het veiligste: geen andere externe broers die het evenwicht verstoren. Op vrijdag is daar de perfecte gelegenheid voor. De vier oudere broers gaan dan naar de fanfare. 2km verderop, een autorit van drie minuten enkele rit. Ik had het al een paar keer voorgesteld. En enkele keren hoorde ik: "Ja! Ik ga het vandaag durven, het is

maar vijf minuutjes. Het gaat wel lukken!" om dan op de laatste minuut toch nog een kind in de auto te zien springen in pyjama. Maar afgelopen week, voor een

Ik: "Je bent zeker?" R.: "Ja, ik ben zeker." Ik vertrok naar een aantal plaatsen waar onze kinderen hobby's uitoefenden. Plaatsen die te ver afgelegen waren voor de fiets.

je huiswerk bezig en je hebt Moeke en Vake niet gebeld?" R.: "Jawel, Moeke is onderweg naar hier!" Mijn hart sloeg een slagje over. Waarom heeft hij Moeke gebeld en lijkt hij nu

*"Als er iets is, dan is er altijd iemand.
Zelfs als dat 'iets' gewoon
een rekenoefening is."*

rit van 30 minuten, zei R.: "Ik blijf wel thuis, ik ga mijn huiswerk nog afmaken. Dan is het toch al klaar tegen morgen." Ik: "Prima, je kent het telefoonnummer van Vake en Moeke, voor als er iets is?" "Natuurlijk, die ken ik toch al heel lang vanbuiten én in de telefoon staat die ook in?"

Na een kwartiertje moest ik even wachten. En ik besloot toch maar even te bellen naar huis of het wel lukte. Gewoon voor de zekerheid, toch?

"Dag R., hoe gaat het daar?" R. zegt rustig en helemaal op zijn gemak: "Goed hoor!" Ik: "Je bent dus rustig met

ogenscheinlijk rustig? Wat is er daartussen gebeurd? Ik zag ook dat het regende. Dus ik wist ook dat Moeke nu met de fiets door de regen de berg op (want wij wonen op een berg) aan het fietsen was, omdat R. gebeld had omdat 'er iets is'.

Ik: "R., wat is er dan gebeurd?"

Online lezen of delen

Was er dan iets waarom je Moeke gebeld hebt?"

R.: "Ja, er was iets, ik kreeg mijn rekenoefening niet opgelost én ik wou graag dat Moeke even dag kwam zeggen..." Ik kon mijn lach amper inhouden: "Dus je hebt toch tegen moeke gezegd dat ze moet komen omdat je je huiswerk niet afkreeg?"

R.: "Ahnee, ik heb gewoon gezegd dat er iets is. Want ik moest toch bellen naar Moeke en Vake als er iets is?"

Ik zag het beeld al helemaal voor me: Moeke krijgt telefoon omdat 'er iets is'. De procedure wordt in gang gezet: onmiddellijk de jas aan, de fiets op in hoogste versnelling. Alles geven op de fiets, de berg op, in de regen. Om zo snel mogelijk ter plaatste te zijn omdat 'er iets is'... Om dan een kind aan de keukentafel te vinden, gebogen over een rekenoefening dat dan opkijkt bij het openen van de keukendeur met de boodschap:

"Ah, fijn, ik wou graag dat je even dag kwam zeggen..." We hebben er met zijn allen later heel smakelijk om kunnen lachen. Onze procedure voor R. heeft nog wat finetuning nodig. Een betere specificatie van 'als er iets is' zal toch nodig zijn. Maar hé, dit is een groeimoment!

R. heeft nu in alle geval de bevestiging en de zekerheid, dat als hij belt omdat 'er iets is', er effectief iemand zal zijn... ook al is het maar om 'dag' te zeggen!

